

РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9931** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП- София срещу
решение на СРС, НО, 23-ти състав по нахд 5354/2012 г., с което е отменено
наказателно постановление № 12570-0185703/24.01.2012 г. на заместник- директора
на ТД на НАП – София. С наказателното постановление на „Л. България ЕООД енд
ко” КД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 185, ал.
2 вр. ал. 1 ЗДДС за нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18/2006 г. за
регистрация и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални
устройства. Като касационно основание се сочи нарушение на чл. 28 ЗАНН –
неправилно съдът приел, че се касае за маловажен случай. Поради това се иска да се
отмени решението на СРС и наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът по жалбата – „Л. България ЕООД енд ко” КД чрез процесуалния си
представител оспорва жалбата и моли да се остави в сила решението на районния съд.
Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни
основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от легитимирано за това
лице. Разгледана по същество, е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НО, 23-ти състав по нахд 14346/2011г. е отменено

наказателно постановление №12570-0185703/24.01.2012 г. на директора на ТД на НАП – София, с което на „Л. България ЕООД енд ко” КД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДДС за нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18/2006 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал. 1 т. 1 НПК – нарушение на закона.

Административно-наказващият орган е длъжен да изложи съображения за липса на неотчетени приходи винаги, когато приема, че санкцията за нарушение по чл. 185, ал. 2 ЗДДС следва да се наложи в размера по ал. 1. Анализът на разпоредбата на чл. 185 ал. 2 ЗДДС показва, че административното нарушение – нарушаване на реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства, или сервизно обслужване на фискалните устройства или неизпълнение изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите се счита за осъществено независимо от това дали извършването му има за резултат неотчитане на приходи. Следователно, нарушението е формално и неговият резултат не е част от състава на нарушението. Обстоятелството, че законът предвижда по-леки наказания в случаите, когато липсват неотчетени приходи, не означава, че той въвежда резултата като елемент на фактическия състав на нарушението по чл. 185, ал. 2 ЗДДС, а само че при определяне на наказанието, законодателят е взел предвид степента на обществена опасност на нарушението, в зависимост от това довело ли е то до увреждане на фиска или не. Поради това, когато липсват неотчетени приходи, това трябва да се констатира и вземе предвид, с оглед налагане на по-леките наказания, предвидени в чл. 185, ал. 1 ЗДДС. След като в АУАН и НП не се съдържат данни за съществен елемент, необходим за определяне на административното наказание, то визираните нарушения в административно-наказателното производство действително са налице.

Макар и на други основания, които касационната инстанция не споделя, крайните изводи на СРС относно необходимостта от отмяна на наказателното постановление са правилни. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, НО, 23-ти състав по нахд 5354/2012 г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

